

delsen af selve Banegaarden, hvorom det gjælder, men det vil jo vides, at for meget kort siden er Banegaardens Terræn udvidet meget betydeligt mod Vest henimod Gl. Kongevei og St. Sjørøgens Sø. Det vil vides, at Maskinværkstedernes Flytning, hvilken jo foreslaas i Lovforslaget, og som Alle ere enige om vil give en hel Del Plads til Benyttelse, maa medregnes; det vil desuden vides, at ialtfald efter det Vædringsforslag, som det ærede Udvalg har stillet, og hvorefter der bliver en direkte Forbindelse mellem Nørrebro Station og Frederiksberg Station, vil Banegaarden undgaa som hidtil at belems med den uundværende Godstrafik, som kommer fra Nordbanen og senere vil komme fra Østerbrobanen og Klampenborgbanen, og som senere skal dirigeres til de øvrige sjællandske Baner, Frederiksundsbanen, Rålunborgbanen, Korsørbanen og Måsødsundbanen. Gjennem disse forskellige dels direkte Udvidelser og dels direkte Pladsindvielser holder jeg mig forvissat om, at en Udvidelse af den nuværende Banegaard for lange Tider vil være uundværende. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette mit Forslag til det høie Things gunstige Vedtagelse. — Endnu staar der et Vædringsforslag tilbage, nemlig det under Nr. 3, som hverken behøver Forklaring eller videre Begrundelse, da det simpelthen er en Følge af en mulig Vedtagelse af de foregaaende Vædringsforslag. — Endelig skal jeg kun tilføie, at jeg selvfølgelig med Glæde stemmer for det af det ærede Udvalg stillede Vædringsforslag, og ihvorvel jeg vistnok ingen Regning kan gjøre paa, at Flertallet vil gjøre Gjengjæld ligeoverfor mine Vædringsforslag og navnlig ikke ligeoverfor Vædringsforslaget under Nr. 2 — thi dertil ere Flertallets Udtalelser i Betænkningen altfor bestemte — turde jeg maatte dog gjøre Regning paa en velvillig Stemning hos den ærede Ordfører og hos Flertallet overfor Vædringsforslaget Nr. 1; thi saavidt jeg har kunnet opdage, findes der i hele Betænkningen ikke et eneste afvisende Ord imod denne Tanke, der dog er nævnet baade i Bemærkningerne til Regeringens Forslag og ogsaa er kommen frem her ved 1ste Behandling. At stille en lignende Appæl til den høitærede Indenrigsminister vil maatte ikke nytte mig stort, men jeg vil dog i Henhold til det gamle Ord „et godt Ord finder gjerne et godt Sted“ henstille til ham, om han ikke, hvis han i det Hele ikke finder de af mig anførte Grunde altfor løse og ubetydelige, vil finde det hensigtsmæssigt ikke at reise nogen aldeles bestemt Modstand imod mine Vædringsforslag, idet det dog turde være, at selv om de forkaftes mi, han atter vil møde dem paa sin

Bei; thi det forekommer mig, at kan man føre Banen saa meget nærmere ind til Byens Midtpunkt og samtidig ved en Fordeling af Trafikken uundvædiggjøre den kostbare Udvidelse af den nuværende Banegaard, saaledes at hele Anlægget bliver udvidet og forstørret og kommer Byen til større Nytte, og Statskassen dog slipper med en betydelig mindre Udgift, er det en Tanke, der efterhaanden vil vinde almindelig Indgang, hvorefter det end gaar her idag, og jeg har derfor tilladt mig denne ærbødige Henstilling til den høitærede Minister.

Bloug: Det høie Thing vil af Betænkningen se, at jeg, hvem det har gjort den Være at gjøre til Medlem af Udvalget, vel har kunnet tiltræde mine fleste ærede Kollegers Vædringsforslag eller i hvert Fald ikke har fundet noget Væsentligt at indvende imod dem. Jeg tilstaar, at denne Jernbane imellem Nørrebro og Frederiksberg ikke for mig har saa særdeles stor Interesse, men jeg indrømmer villig, at den muligvis i Tiden kan komme til Nytte, og til at modsætte mig dette Forslag har jeg altsaa ingen Anledning haft. Men jeg har dog ikke kunnet være enig i eet Punkt i den høitærede Ministers Lovforslag, og om det har jeg ladet en særlig Udtalelse vedhæfte Betænkningen. Naar nu den sidste ærede Taler har vundet sig over, at jeg ikke har formuleret min Menighed med mine Kolleger i et Vædringsforslag, skal jeg meget let forklare ham denne Gaade. Derjom jeg havde stillet et saadant Vædringsforslag, tror jeg ikke, at det i høiere Grad end hans egne vilde være fremtraadt i Thinget med noget Seiersmærke paa sin Pande. Jeg tror, at det var temmelig vis paa at blive forkastet, fordi der imod det vilde staa ikke blot de høitærede Medlemmer, der have udgjort Udvalgets Flertal, men ogsaa et stor Kommissions Betænkning, og man har gjort mig opmærksom paa, at jeg ved at stille et Vædringsforslag selv vilde gjøre Vedtagelsen deraf vanskelig — eller umulig, kan jeg gjerne sige — fordi man vilde opfatte det saaledes, som om jeg derved vilde forhindre Ministeren fra at skride til Expropriation af det til Banegaardens Udvidelse fornødne Terrain indenfor det Tidrum, da en Del af det ikke maa faae en anden Anvendelse. Det kunde ikke ligge i min Hensigt med mit Vædringsforslag at styde Sagen ud, saaledes som den staar for mig. Med Hensyn til det Vædringsforslag, som den høitagtede Minister har stillet til Finantsloven i det andet Thing, nemlig om en Bevilling af 30,000 Kr. i Løse eller til Erstatning for, at Kjøbenhavns Kommune indtil den 1ste Ja-